

ВАРНЕНСКИ ОКРЪЖЖЕНЪ ВЕСТНИКЪ

Официално издание на Окръжната Постоянна Комисия.

Телефонъ № 418.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО

ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ:

За общини	200 лева
За Банки, Д-ства и Учил. Настоятелства .	100 "
За частни лица и кооперации	50 "

Такси:

За обявления на всички общински, обществени, държавни и кооперативни учреждения, на дума или кв. с/м. по 1 лв. За частни предприятия и лица на дума по 1 лв. на кв. с/м. по 80 ст. За баланси на кооперации и синдикати на страница по 150 лв. За баланси на Д-ва и пр. на страница 300 лв.

ЗАБЕЛЕЖКА: Такситѣ се сѣтатъ за една публикация при повторение такситѣ се удвояватъ.

Ив. Атанасовъ

Заема за бѣжанцитѣ.

Нашата малка, бѣдна страна, следъ войната бѣ претоварена отъ всевъзможни задължения, които тя едва можеше да понесе. Къмъ тия тяжести се заредиха вътрешни събития, които още повече утежиха положението. И надъ всичко това разрази се една икономическа и финансова криза, която гнети народа и не му дава възможностъ да си отдъхне.

Но, всичко това изглежда е било още недостатъчно за настрадалата се бѣдна България. Редица тежки условия на животъ създадени въ съседнитѣ страни направиха невъзможно стоенето тамъ на голѣма частъ отъ нашитѣ сънародници, и, заредиха се безконечни вѣрволици отъ бѣжанци отъ Македония, Тракия и Добруджа. Оголени и прокудени отъ своитѣ огнища, тѣ идватъ тукъ, подъ родна стрѣха да търсятъ подслонъ и късче хлѣбъ.

Разбира се, че и мисълъ не може да ни премине, дали трѣбва да ги приберемъ и приютимъ.

Това сѣ наши родни братя, и ние всичко трѣбва да направимъ за да ги подкрепимъ.

Но какъ и какво можемъ да направимъ, когато ние сами изнемогваме подъ бремето на една тежка финансова и икономическа криза? Ясно бѣ, че съ соб-

ствени сили, невъзможно е да се подпомогнатъ тия нещастни наши братя.

Съзнавайки това, днешното правителство потърси подкрепа отвънъ. То се обърна къмъ великитѣ европейски сили и къмъ оня институтъ, който си е поставилъ за цѣль високо благородната задача: да регулира отношенията на държавитѣ — Обществото на Народитѣ. Правителството като изложи непоносимото мизерно положение и нечуванитѣ страдания на нашитѣ братя бѣжанци и невъзможността ние да ги подпомогнемъ, апелира къмъ хуманнитѣ имъ чувства и поиска да се отпусне единъ заемъ, съ който да могатъ да се подслонятъ и обзаведатъ бѣжанцитѣ, като имъ се даде възможностъ чрезъ трудъ да искарватъ прехраната си и да не бждатъ бреме на и безъ това финансово обременената ни държава.

Идеята бѣ посрещната блакосклонно отъ Обществото на Народитѣ, както и отъ повечето отъ Великитѣ сили.

Но, нашитѣ съседи, по свои съображения, направиха всевъзможни усилия да осуетятъ тоя заемъ или най-малкото да придружатъ сключването му съ редица формалности и тяжести, което бѣ равностойно на осуетяването му.

И, дълги борби и увещания трѣваше да се водятъ, докато най-после, преди нѣколко дни, дойде радостната вестъ че бѣжанския заемъ е осигуренъ и че Англия поставя като авансъ отъ тоя заемъ 400,000 лири на разположение то на Българската народна банка.

Тази вестъ ще подействува облекчително върху стотицитѣ хиляди бѣжанци, които, особено сега, предъ прага на зимата, най-вече се нуждаятъ отъ подкрепа. Освенъ това, съ тоя заемъ, ще може почти на всички отъ тѣхъ да се създаде по една стрѣха къдѣто да се приютятъ и да се снабдятъ съ инвентаръ чрезъ който да могатъ да изкарватъ прехраната си.

Този въпросъ жизнено засѣга и нашия край—варненския окръгъ, защото, освенъ многото бѣжанци въ града ни отъ по-рано, които до нѣкъдѣ сж настанени, има нѣколко стоици нови бѣжанци изъ нѣкои камчийски села — Бѣла, Корукъой и др. — които тепърва чакатъ да бждатъ настанени и подредени.

Ние имахме случай по-рано да изнесемъ мизерното положение на тия бѣжанци и усилията на нашата местна власть както и нѣкои благотворителни учреждения за да бждатъ спасени тѣ отъ форменъ гладъ.

Сега, съ реализирането на бѣжанския заемъ, надѣваме се, както стотицитѣ хиляди бѣжанци, прѣснати изъ всички крайща на България, тѣй и тия въ нашия окръгъ да бждатъ облекчени и като имъ се даде възможность чрезъ благодатенъ трудъ да изкарватъ прехраната си, да станатъ едни отъ добритѣ синове и радатели за културното и икономическо повдигане на нашата страна.

Впрочемъ, въ преданността и родолюбieto на тия наши добри братя, ние и не се съмняваме.

Нуждитѣ на земледѣлието

Ако има областъ отъ стопанската политика, въ която грижитѣ на държавата сж опредѣлителни, това е областта на земледѣлското производство и неговия пласментъ. Докато въ търговията и индустрията се предполага, че стопанствующиятъ субектъ е достатъчно издигнатъ и подготвенъ за да може самъ да направлява своята стопанска дейность въ зависимостъ отъ общия стопански развой, въ земледѣлието стопанинътъ има очевидно нужда въ това отношение отъ чужда помощъ и ръководство.

Въ грижитѣ на земледѣлската политика на държавата изобщо и на отдѣлнитѣ земледѣлски институти въ частность трѣбва, за да се дойде до добри резултати, да проличава основното проучване и компетентността. За съжаление до сега у насъ на тѣзи две важни обстоятелства се е обръщало много малко внимание, което е една отъ причинитѣ нашето земледѣлие да се намира още въ голѣма закъснѣлость. Врѣзки съ външнитѣ пазари не е имало почти никакви, кредита е слабо еволюиранъ, а конюнкуритѣ за земледѣлскитѣ произведения не сж бивали изследвани.

Ние току-що завършихме миналогодишната житна кампания. Условията, при които тя протичаше, бѣха трудни. Липсата на ежедневна ориентировка за хода на житнитѣ пазари въ чужбина не даваше на производителя истинската цена. Ние имахме моменти, когато ценитѣ въ Варна и Бургасъ биваха силно потискани, въпреки твърдостта имъ и тенденцията на повишение по голѣмитѣ пазари на Западъ и Америка, само заради това, че липсваха нуждитѣ сведения; тѣй нѣкакви пристигания на жита отъ Анадола въ Цариградъ биваха понѣкога достатъченъ мотивъ за спадането на ценитѣ по нашитѣ борси. При една пълна ориентировка за хода на чуждитѣ пазари може да се даде съпротива на подобна спекула чрезъ въздържане отъ предлагане, тукъ обаче кредитътъ трѣбва на изиграе своята благодатна роля.

Износътъ на тютюна, както отъ реколтата 1925 год. тѣй и отъ по-старитѣ реколти, е вървѣлъ трудно, макаръ за Германия той да отбелезва постоянно едно чувствително увеличение. Врѣзкитѣ на нашия тютюнопроизводителъ съ германския пазаръ сж вече сложени и условията познати, затова и неговиятъ успѣхъ по тѣхъ е доста значителенъ.

Тамъ, обаче, се състезаватъ производителитѣ и отъ други страни, следователно дирението и на други пазари се налага. Една пълна и навременна ориентировка въ това отношение е необходима за успѣшния развой на този главенъ клонъ отъ нашето земледѣлско производство.

Тази годишната пашкулна кампания даде относително добри резултати за

производителя, все пакъ обаче, много добригѣ конъюнктури на коприненото производство, както се отчертаватъ тази година, не можаха да бждатъ използвани отъ него благодарение на това, че той нѣма възможностъ да се яви на пазара самъ съ своитѣ сухи пашкули или коприна. Отъ нѣколко години насамъ Земледѣлската банка се е турила въ услуга на това производство отъ селското стопанство и е дала споредъ своитѣ разбирания и сили каквото е можала. Нейниятъ проектъ отъ най-ново време, обаче, да се създаде въ страната една филатура е по-щастливъ и то по следнитѣ причини: 1) избѣгва се досегашното неудобство, банката да се явява като посредникъ на пазара между производителъ и консуматоръ (филатура) въ форма несъобразна съ законитѣ на диренето и предлагането, тъй като банката не може да има онова съвършенство въ организационната на покупко-продажбата, както частното предприятие, което поема върху себе си целия рискъ; тъй напримѣръ, банката вземаше въ депо сурови пашкули отъ производителя безъ да му гарантира даже пазарната цена отъ деня на депозирането т. е. тя избѣгваше всѣкакъвъ рискъ, 2) Допринася се много за развитието на копринената индустрия, 3) производителтъ на пашкули ще бжде по-близо до реалнитѣ цени при всѣка реколта, тъй като ще бжде избѣгнато търговското посрѣдничество.

Тѣзи три важни области отъ селското стопанство; които сж основата и на народното стопанство, заедно съ още други, сега зараждащи се, като тази на памучното производство и пр. иматъ по начало, тъй както сж тѣсно свързани съ кредита, своето проучване и направление отъ Земл. банка. Положителнитѣ цифрени данни за производственитѣ отношения въ страната и чужбина въ всѣки моментъ, въроятнитѣ конъюнктури на земледѣлскитѣ производства въ чужбина и въ страната на база на редовни и навременни телефонни и писмени съобщения, а сжщо и обстояни проучвания на свързанитѣ съ селското стопанство въпроси отъ икономически характеръ, съ голѣмата проблема за всѣка модерна земледѣлска банка. Това у насъ до сега слабо се съзнаваше и такава служба липсваше. Въ най-ново време, обаче,

можемъ да отбележимъ, че и този недѣгъ на банката ще бжде премахнатъ, като се създаде съответната служба, кждето компетентността ще бжде издигната въ принципъ.

Д-ръ С. Г. Кашевъ.

Памукътъ като народенъ поминъкъ.

Стопанската криза напоследѣтъ ни кара да търсимъ нови източници на народното благосъстояние. Предстои ни да замѣстимъ частъ отъ производството на тютюна съ други култури. Едва отъ тѣхъ се явява памукътъ.

По качество нашиятъ памукъ е много близо до американския и ако се обърне сериозно внимание при производството му и стане важенъ и търсенъ артикулъ, той би могълъ напълно да го стигне по качество. Министерството на земледѣлието въ последно време раздава подобро сѣме на производителитѣ на памукъ, обаче обработванието му, отъ което зависи въ голѣма степенъ и качеството, остава както е било до сега. Отгледванието на памука изисва да се спазватъ редъ правила, които до сега сж причина, че памука не съставлява пазаренъ артикулъ, а се сѣ повече за домашно употребление, не сж спазвани при произвеждането му. Сега просто се нахвърля сѣмето, сѣятъ се помежду му царевича, бостанъ и др. обира се незрѣлъ и пр. Напоследѣтъ се забелезва по-голѣмъ интересъ къмъ памука и тази годишната револта можемъ да очакваме, че ще ни даде не по-малко отъ единъ милионъ килограма, отъ които половината ще излезе на пазара.

По доходностъ памукътъ стои близо до тютюна, и производителтъ охотно би се заелъ съ обработванието му, още повече, че съ по-малко трудъ той би добилъ почти сщия доходъ. Презъ последнитѣ години при търсението на тютюна се сѣеше тютюнъ, безразборно и отъ неопитни земледѣлци и щомъ намале търсението му реколтитѣ на полския тютюнъ отъ 924 и 925 год. почти изцѣло стоятъ у производители и сж осждени по липса на удобни помещения на разваляне, което е едва граматна загуба за населението въ трудъ и срѣдства. Такава грѣшки не трѣбва да се повтарятъ и позволяватъ отъ нашитѣ компетентни власти, и ако искаме да издигнемъ памука като народенъ поминъкъ, ще трѣбва напърво време да създадемъ опитни производители и министерството на земледѣлието посрѣдствомъ катедритѣ и агрономитѣ си има да изиграе първата роля за тази целъ.

Имаме всички условия памукътъ да стане народенъ поминъкъ наравно съ зърненитѣ храни,

тютюни и др. А и народостопански нужди налагат това. Независимо отъ частния интересъ на производителя тукъ е ангажиранъ интересътъ на пълното народно стопанство, за което подобрието на търговския балансъ е отъ извънредно значение.

Превръщението, обаче, памука въ търговска стока, годна за индустриални цели е първата мъчнотия, която ще трѣбва да се преодолѣе. Ние имаме памучни плавтации отъ по хиляди декари както въ Америка, гдето плантаторитѣ иматъ всичката възможность да продаватъ производството си добре приготвено за пазара. Тѣ разполагатъ и съ нуждитѣ машини за пречистванieto семкитѣ, за пресуванетоъ му въ бали, още при брането го отдѣлятъ на качества, дочакватъ напълно узрѣванетоъ му и пр. У насъ можемъ да очакваме, че отдѣлнитѣ производители ще увеличатъ производството не повече отъ 15—20 декара. Това се налага и отъ обстоятелството, че памука изтощава повече и всѣка година трѣбва да се мѣнява засѣтото пространство. Почистването му отъ сѣмкитѣ всѣкой върши както намѣри—по най-първобитенъ начинъ или съ най-различни машини, при което не е изключена възможността да бѣде повредена вишката на памука, въ какъвто случай той не ще може да бѣде годенъ за индустриална целъ, която изисква еднакво и добро качество. По причини, че памука зрѣе и следъ като е прибрано всичко отъ полето, нашиятъ, производителъ за да не остане памука още въ полето изложенъ на добитъка, го обира недозрѣлъ и го оставя на слънцето да узрѣе и после смесва тоя памукъ съ добрия и пакъ разваля качеството му. При това положение памука у насъ ще трѣбва да се събира неprecистенъ отъ семкитѣ, да се сортира по възможность на две качества, като се отдѣли недозрѣлиятъ. Превръщането му въ търговска стока, годна за индустриална целъ ще легне на закупвача, който и ще трѣбва да се снабди съ необходимитѣ за тая целъ машини.

Втората пречка е цената и закупуването. Закупуването на памука мъчно би привлѣкло търговцитѣ у насъ, защото никой не може да му опредѣли една точна цена и той ако днесъ закупи памукъ, утре може да изгуби. Памукътъ като борсовъ артикулъ добива цената си отъ свѣтовния пазаръ и варненската тъкачна фабрика напр. не може да игнорира свѣтовната цена на памука, защото тя още е напълно зависима отъ него, по причина, че не може да задоволи напълно нуждитѣ на населението и има да се бори съ конкуренцията на преждатѣ внасяни отъ вѣнъ. Освенъ това за казаната фабрика е по-изгодно да закупува необходимия ѝ памукъ отъ вѣнъ дето намира и вредитѣ, какъвто не може да ѝ даде нашиятъ закупвачъ.

Изказаното мнение отъ г. Д-ръ Кашевъ, че съществуващитѣ кооперации, като застанатъ между производителя и фабриканта, ще опредѣлятъ пазарната цена на памука ни се вижда погрешно. Погрѣшно ни се струва и мнението му, че на тѣзи кооперации лежи задачата да засилитъ производството на памука. Една новосъздадена кооперация на производители на памукъ би направила много повече въ това отношение. Би могла да направи нѣщо въ това отношение и самата фабрика като, кредитирана отъ държавата или отъ съществуващитѣ у насъ за целта кредитни учреждения, се яви самата на пазара да закупува памукъ.

Яви ли се търсенето на памука, можемъ да очакваме, че следъ две—три години производството му значително ще се увеличи, и около 100—150 милиона български лева ще почнатъ да оставатъ *годишно* въ страната ни.

Злати Величковъ.

Хигиенични съвети

Ревматизмътъ — социаленъ недѣгъ.

Сърдечнитѣ заболявания не сж рѣдки у насъ. Броятъ на жертвитѣ, които взематъ болеститѣ на сърцето, стига коммай броя на жертвитѣ, които граби инфлуенцата. Презъ първата половина на миналата година, за 63 града у насъ, съ население около 1,000,000 души, за които имаме статистика за причинитѣ на умиранията, се оказва, че отъ болести на сърцето сж умрѣли 660 души, а отъ инфлуенца 690.

А главниятъ похабителъ на сърцето е *остриятъ ставенъ ревматизмъ*, особено презъ детската възраст, и ревматизмътъ на нервната система нареченъ хорей. Повредитѣ, които ревматизмътъ причинява, оставатъ често пжти неизлечими и болниятъ така осакатенъ, става негоденъ за работа, тежестъ за околния и за обществото. Отъ тази гледна точка, ревматизмътъ е едно социално зло, което оправдава една широко организирана борба.

Тая борба ще се набележи отъ факторитѣ, които обуславятъ появяването на ревматизма. А тѣзи фактори сж преди всичко, лошитѣ жилища, претрупанитѣ, лишени отъ слънце, отъ въздухъ, отъ светлина жилищни помещения. Предразполагащитѣ условия за ревма-

тичното заболяване, сж недостатъчната и лоша храна, недостатъчната защита отъ влагата и студа, липса на елементарни хигиенични условия за чистота и здравепазене.

Въ Англия, страната на най-честитъ ревматични заболявания, остриятъ ставенъ ревматизъмъ, поне този съ сърдечни поражения, е непознатъ у богатитъ класи, а е широко разпространенъ между работното население, което съставя болничната клиентела. Онова което подчертава влиянието на лошитъ жилищни условия за ревматичнитъ заболявания, то е факта, че отъ когато общото благосъстояние се повдига и жилищнитъ условия — претрупанитъ и нездравословни жилища — се подобряватъ, ревматичнитъ заболявания бавно и сигурно намаляватъ.

Вънъ отъ пагубното влияние на лошитъ и претрупани жилища — най-честъ факторъ, особено въ големитъ индустриални градове — не по-малко значение при ревматизма има и невежеството на родителитъ. Обикновено, малко се обръща внимание отъ родителитъ на сериозността на ревматичното заболяване, на острия ставенъ ревматизъмъ у децата. Тъ оставятъ детето, още съ наболяващи стави, да почне своитъ уморителни игри, да изморява сърцето си, а това извънредно много влошава крайния изходъ на ревматичното боледуване: обикновено такива деца оставатъ съ осакатено сърце.

Болнитъ отъ ревматизъмъ — отъ остъръ ставенъ ревматизъмъ — *когато се лекуватъ още отъ самото начало*, съ силни дози салицилатъ, когато оставатъ на легло достатъчно време — до края на боледуването и презъ най-важния периодъ на оправянето си — когато не се излагатъ на преумори, било въ игри съ другари, било въ работа, могатъ въ значителна степенъ да подобрятъ своето състояние и да избъгнатъ опаснитъ сърдечни поражения. Тъзи мърки сж отъ такова значение, че нѣкой учени настояватъ, щото прекаралитъ атака отъ ревматизъмъ да почиватъ *въ продължение на няколко години*.

Както виждаме, отъ твърде голѣмо значение е родителитъ и учителитъ да се запознаятъ съ тия важни положения по гледането на болнитъ отъ ревмати-

зъмъ деца. Поради това, и известниятъ англичанинъ д-ръ Poyton, който най-много се занимава съ въпроса за ревматизма, е написалъ следнитъ наставления за родителитъ и учителитъ, съ които не е отъ малко значение и у насъ да се запознаятъ:

1. Ревматизъмътъ е микробна болестъ. Тя се среща често дето жилищата сж претрупани, нездравословни, лишени отъ слънце, въздухъ и свѣтина и дето храненето е недостатъчно и лошо.

2. У децата ревматизъмътъ засѣга не рядко сърцето и е най-честа причина за органичнитъ сърдечни заболявания.

3. Мускулнитъ и ставнитъ болки у децата трѣбва да извикватъ вниманието ни, защото тѣ сж раннитъ признаци на ревматизма.

4. Остриятъ ревматизъмъ често се съпровожда съ гърлени заболявания.

5. Болеститъ на сърцето, причинени отъ ревматизма, не извикватъ често пжти никакво оплакване отъ страна на болния и могатъ да се забележатъ само при прегледъ отъ лѣкаръ. Кжсото дишане и болкитъ въ сърдечната област трѣбва веднага да обърнатъ вниманието ни.

6. Повреденото отъ ревматизма сърце бавно заздравява, за туй една отъ най-голѣмитъ опасности за детето, което боледува отъ ревматизъмъ, е ранното подзеждане обикновения си животъ, игритъ, преди да се е добре заздравило сърцето.

7. Хорейта или така нареченото св. Витово хоро — нервна болестъ у децата — е единъ видъ ревматизъмъ, засегналъ мозъка. И при тази болестъ, голѣмата опасностъ е заболяването, повредата на сърцето.

8. Голѣмата нервностъ, сжничата съ училищни приключения и занятия, промѣнитъ на наклонноститъ, лекитъ подръпвания, се наблюдаватъ често преди да се появи хорейта.

9. Ревматизъмътъ често повтаря, особено презъ пролетъта и есенъта.

10. Изборътъ на занятия, на професия, за детето, което е имало сърдечно заболяване, трѣбва да става съ голѣмо внимание.

Тия наставления трѣбва да заинтересоватъ всѣки родителъ и всѣки учи-

лиц. наставникъ. Така биха се предотвратили много недъзи у децата и биха се намалили поразитѣ на ревматизма.

Д-ръ В. Ив. Неновъ.

Официаленъ отдѣлъ.

М. В. Р. Н. З. Окръжно. Препись.
Отдѣл. Админ. Изборно До Г. Окръжния Управитель
№ 9378 Стара Загора
20 Августъ 1926 г. До другитѣ г. г. Окръжни
София. Управители за сведение и
съобразяване.

На № 6795. Въ отговоръ на рапорта № 5172, съ който окръжната постоянна комисия запитва—какъ трѣбва да се постъпва, както спрѣмо общинскитѣ съветници, които не желаятъ да подпишатъ протоколитѣ на съвета отъ заседанията, въ които тѣ сж участвували, така и спрѣмо отговорнитѣ длъжностни лица за не вписване въ протоколната книга сжщитѣ протоколи, съобщава Ви се следното:

1. Да напомнитѣ на кметовѣтѣ (градски и селски) въ окръга Ви за въ бъдаще строго да изпѣлняватъ предписанието на чл. 51 отъ закона за градскитѣ общини и чл. 49 отъ закона за селскитѣ общини.

2. Общинскитѣ съветници, които отказватъ своевременно да подпишатъ протоколитѣ за заседанията на общинския съветъ, ще се смѣтатъ, че не сж вземали участие въ сжщитѣ заседания и че отжтствувнтъ, безъ законни причини. Въ такъвъ случай, спрѣмо тия съветници ще се прилагатъ постановления на ал. II отъ закона за градскитѣ общини и чл. 35 отъ закона за селскитѣ общини.

3. За невписване въ протоколнитѣ книги протоколитѣ на съвета ще се постъпва спрѣмо съответнитѣ кметове съобразно чл. 74 отъ закона за градскитѣ общини и чл. 58 отъ закона за селскитѣ общини.

за Главенъ секр.: (п) С. Халъаджиевъ
за Начал. на Отд.: (п) Ив. Тончевъ

В ъ р н о,

за Начал. на Отдѣл.: (п) Ив. Тончевъ

До г. г. Варненски и
№ 8307 Провад. Гр. Общ. Кме-
25. VIII 1926 г. тове, Варнен. и Провад.
Околийски Началници.

За знание и спазване.

Окр. Управитель: С. Дончевъ

Секретарь: Ст. Костовъ

Настоящето въ преписъ се изпраца на г. г. общинскитѣ кметове, за сведение и изпѣлнение.

Варна, 26. VIII 1926 год.

за Председатель: Г. П. Щеревъ
за Окр. Бирникъ: Д. Апостоловъ

Препись.
ЗАПОВЕДЪ
№ 673

гр. Варна, 20. VIII 1926 год.

Възъ основа чл. 38 отъ Закона за народ. просвѣщение глобявамъ съ 200 лв. бившия секретарь-бирникъ на Гевреклерската селска община, Варненска околия, Димитъръ х. Стефановъ, за дето не е събралъ и до сега наложенитѣ глоби на родителитѣ на отжтствующитѣ ученици отъ с. Сюнъ-бей съ заповедитѣ ми № 976, 977, 996, 1024 и 1025 отъ 26. XI м. г. 1. XII м. г. на обща сума 1420 лв. Сжщиятъ секретарь-бирникъ се задължава да заплати на училищната каса въ селото цѣлата сума потѣзи заповѣди 1420 лв., заедно съ припадающитѣ се лихви до окончателното имъ изплащане.

Настоящата заповѣдь да се изпрати на виновното лице, на Варненския окръженъ данъченъ началникъ, съ молба за събиране наложената глоба и задължената сума и на г. г. окръжния управитель и председателя на постоянната комисия за сведение и съ молба да се разгласи между общинитѣ въ окръга.

Окр. Учил. Инсп.: (п) Д-ръ Чакърровъ

В ъ р н о,

при Варн. окр. училищна инспекция

Секретарь: А. Георгиевъ

№ 3137

Настоящето въ преписъ се изпраща на г. г. общинскитѣ кметове и председателитѣ на учил. Настоятелства за сведение.

Варна, 25 VIII 1926 г.

за Председателъ: Г. П. Щеревъ
за Окр. Бирникъ: Д. Апостоловъ

Джиздаръ-къойско Учил. Настоятелство. Провадийска околия.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 39

с. Джиздаръ-къой 22 августъ 1926 г.

Училищното Настоятелство обявява на интересующитѣ се, че на 31 день отъ публикуване настоящето въ „Варнен. Окр. вестникъ“ отъ 9 до 12 ч. ще се произведе публиченъ търгъ съ явна конкуренция въ канцеларията на общинското управление, за отдаване подъ наемъ за времето отъ 1 ноемврий 1926 г. до 31 августъ 1930 г следния у-щень недвижимъ имотъ:

1. Нива въ мѣстността „Салхана“ отъ 396.4 декара разделена на 38 парцела по 9, 10 и 12 декара, които парцели ще се отдадатъ по отдѣлно.

Закона за бюджета, отчетността и предприятията е задължителенъ.

Искания залогъ е 5%.

Първоначаленъ наемъ на декаръ по 100 лв. годишно.

Всички разноси за публикация, гербъ и др. сж за смѣтка на наемателя.

1—1—54

Отъ Настоятелството.

Санджкчийско Кметство

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1829

с. Санджкчий, 21 Августъ 1926 г.

Кметството обявява на интересующитѣ се, че на 20 Септемврий т. г. отъ 3 до 5 часа слѣдъ обѣдъ въ канцеларията на сжщото ще се произведе публиченъ търгъ съ явна конкуренция за отдаване на наемателъ експлоатацията на скотовѣднитѣ ниви:

1. Нива въ мѣстността „Долния Лонгозъ“ отъ 12 декара;

2. Нива въ мѣстността „Даралжкъ“ отъ 40 декара, съ срокъ: първата отъ деня на утвърждението на търга до 20 Септемврий 1929 година, а втората отъ 1 януари 1927 г. до 31 Декември 1928 г.

Първоначалната цѣна на декаръ е по 150 лв. годишно и за дветѣ ниви.

Искания залогъ е 10%.

Членове 125 и 127 отъ закона за бюджета отчетността и предприятията сж задължителни за конкурентитѣ.

Кметъ: Д. Русевъ

Секр. бирникъ: Ал. Чирпанлиевъ
1—1—53

Манастирско Училищно Настоятелство--Провадийско.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 60

с. Манастиръ, 16 августъ 1926 г.

На 13 септемврий 1926 год. въ Манастирското общинско управление, отъ 8—12 часа пр. обѣдъ, ще се произведе явенъ търгъ, за отдаване на наемателъ:

1. Два училищни дюкяна за врѣме отъ 1 януарий 1927 год. до 31 декември 1928 год. Първоначална цена на всѣки дюкянъ по 1500 лв. годишно.

2. Нива въ мѣстността „Български гробища“ отъ 17·5 декара.

3. Нива въ мѣстността „Джен. кюпрю“ отъ 14 декара и

4. Нива въ мѣстността „Наджакъ дере“ отъ 81 декара, раздѣлена на 8 парцела. Наемния периодъ за нивитѣ е отъ 10 октомврий 1926 год. до 15 септемврий 1928 год.

Първоначалната цена за I-та нива—200 лв.; II-та 150 лв.; III-та 10 лева на декарь годишно.

Искания залогъ е 10%.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки день въ училището.

Чл. чл. 125 и 127 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията сж задължителни.

Всички разноси по публикация, гербъ и др. сж за смѣтка на наемателитѣ.

1—1—50 Отъ Настоятелството.

Долно-Чифлишко Учил. Настоятелство.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 4

с. Долни-Чифликъ 30 VIII 1926 г.

Обявява се на интересующитѣ се, че на 20 септемврий отъ 2 до 4 ч. сл. пладнѣ въ канцеларията на общинткото управление ще се произведе публиченъ търгъ съ явно наддаване за отдаване на наемателъ следнитѣ училищни имоти:

1. Нива въ мѣстността „Кайракъ“ отъ 39 декара;

2. Нива въ мѣстността „Кайракъ“ отъ 5·6 декара;

3. Нива въ мѣстността „Меше-бою“ отъ 120 декара.

Залогъ за правоучастие въ търга 10% отъ първоначалната оценка.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всеки день въ канцеларията на настоятелството.

1—1—51 Отъ Настоятелството.

Султанларско училищ. Настоятелство.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 24

с. Султанларъ, 31 VIII 1926 год.

На 12 IX 1926 г. отъ следъ обѣдъ въ канцеларията на Султанл. Първон. Училище ще се произведе публиченъ търгъ съ явна конкуренция за отдаване подъ наемъ за срокъ отъ 12.IX.1926 г. до 12 IX 1928 год. следнитѣ училищни имоти:

- 1) Дюкянъ всредъ селото
- 2) „Ахмакъ-баиръ“ (36·4 дек.) нива
- 3) „Индже-Геренъ“ (29 дек.) нива
- 4) „Тур. гробища“ 40·4 дек. нива
- 5) „Копусчи-иолу“ 3·4 дек нива
- 6) „Подъ Тур. гробища“ 84 дек. нива
- 7) Ливада „Геренитѣ“ 22 декара.

Първоначална оценка на декарь 80 лева.

Искания залогъ 10% по чл. 11 отъ закона за общ. предприятия.

Поемнитѣ условия могатъ да се видятъ всеки день въ канцеларията.

1—1—52 Отъ Настоятелството.